

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Violoncello

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

PRAŽÁKOVO KVARTETO

Marie Dorazilová

Vedoucí práce: Mgr. Michal Kaňka

Oponent práce: prof. Václav Bernášek

Datum obhajoby: 5.6.2018

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2018

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of Music

Violoncello

BACHELOR'S THESIS

PRAZAK QUARTETT

Marie Dorazilová

Thesis Supervisor: Mgr. Michal Kaňka

Thesis Opponent: prof. Václav Bernášek

Date of thesis defense: 5.6.2018

Academic title granted: BcA.

Prague, 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/magisterskou/disertační práci na téma

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....
podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Práce se zabývá Pražákovým kvartetem, jeho historií a historickou souvislostí v rámci hudební scény. Zpracovává data poskytnutá autorce přímo členy Pražákova kvarteta nebo nalezená na oficiálních stránkách osob a institucí zmíněných v této práci. Cílem je obeznámit veřejnost s historií tohoto vyjímečného souboru.

Pražákovo kvarteto, soutěž, smyčcové kvarteto, smyčcový kvartet, koncert, ocenění

Abstract

This bachelor's thesis is about Pražák Quartett, its history and historical context on czech musical scene. It works with sources provided to an author directly from current or former members of this ensemble or found on official websites of people or institutions that are mentioned in this work. The main goal was to familiarize public with history of this special string quartet.

Pražák Quartett, competition, string quartet, concert, award

Obsah

Úvod	1
1. Vznik smyčcového kvarteta	2
2. Vznik a studentské roky Pražákova kvarteta	3
3. Počátek profesionální kariéry	5
4. Pražákovo kvarteto bez Josefa Pražáka	7
5. Osobnosti v obsazení Pražákova kvarteta	10
6. Výběr z kritik	14
7. Kvarteta stejné generace	17
8. Hosté na nahrávkách	19
Závěr	21
Prameny a literatura	22

Úvod

Tato práce si klade za cíl obeznámit veřejnost s historií Pražákova kvarteta, jeho členy a jejich životy. Zaznamenává události, které předcházely a vedly k dnešnímu úspěchu a kvalitě tohoto souboru a zasazuje je do vývojové osy kvarteta. Práce se tématem zabývá chronologicky, aby přehledně vyplynuly souvislosti doby.

V neposlední řadě by měla práce inspirovat mladé cílevědomé komorní hráče k větší pílí a důkladnější práci na dílech, která si vybrali k nácviu. V dnešní době, kdy jsou kvarteta sestavována z náhodných hráčů pro konkrétní události, by měla být připomenuta náročná práce, kterou byli ochotni podstupovat ať už naši profesoři nebo rodiče.

Zdroji k této práci byly pracovní diáře členů kvarteta, osobní konzultace a také e-mailová korespondence s nimi. Dále jsem čerpala informace ze sbírky kritik zapůjčených mé osobě Josefem Klusoněm spolu s prací pana Romana Dykasta z roku 1985 na téma Pražákovo kvarteto. Dalším cenným zdrojem byly oficiální internetové stránky vybraných osob a institucí, o kterých se ve své práci zmiňuji.

1. Vznik smyčcového kvarteta

Již od baroka je možné pozorovat jak se instrumentální hudba počíná osamostatňovat. Nástroje přestávají pouze doprovázet zpěv, přestože se vokální hudbou stále inspirují. Pracuje ale již s technickými a zvukovými možnostmi nástrojů. Smyčcové kvarteto však vzniká až na počátku klasicismu a plně se v něm rozvíjí. Dalo by se říci, že plně vystihuje celou tuto hudební epochu.

Velmi dlouho byly kvartety prováděny jen náhodně sestavenými soubory. Až na začátku 19.století vznikají první trvalejší smyčcová kvarteta, například vídeňské Schuppanzighovo kvarteto, které spolupracovalo s Beethovenem, pařížské Baillotovo kvarteto nebo pražské Pixisovo kvarteto, které proslulo koncerty v salonech hraběte Nostice.

V Praze také v roce 1892 vzniká České kvarteto¹, které započalo vysoce kvalitní tradici české kvartetní školy. Ta se plně rozvíjí po roce 1945 kdy za sebou v krátkém sledu vznikají Smetanovo² a Janáčkovovo kvarteto³.

V roce 1974 byla vyhlášena v Kroměříži interpretační soutěž smyčcových kvartet. Cílem soutěže bylo objevit nové mladé soubory. Přes vysokou úroveň zavedených kvartet bylo totiž byla opomíjena výchova studentů v této oblasti. Smyčcových kvartet bylo sice dost, ale všechna již aktivně působila téměř třicet let. Na této soutěži získalo Pražákovo kvarteto účast ve finále a čtvrtou cenu.

---

¹ Karel Hoffmann (1872-1936) - prim, Josef Suk (1874-1935) - sekund, Oskar Nedbal (1874-1930) - viola, Hanuš Wihan (1855-1920) - violoncello

² Jiří Novák (1924-2010) - prim, Lubomír Kostecký (1922-2003) - sekund, Milan Škampa (1928-2018) - viola, Antonín Kohout (1919-2013) - violoncello. Kvarteto bylo založeno roku 1943, pod názvem Smetanovo kvarteto však vystoupilo až v roce 1945. Soubor ukončil svou činnost v roce 1989.

³ Jiří Trávníček (1925-1973) - prim, Miroslav Matyáš (1924-1997) - sekund, Jiří Kratochvíl (1924-) - viola, Karel Krafka (1921-1984) - violoncello. Kvarteto bylo založeno na brněnské konzervatoři, která byla založena z iniciativy právě Leoše Janáčka, v roce 1947. Kvarteto ve změněné sestavě koncertuje dodnes.

2. Vznik a studentské roky Pražákova kvarteta

Kvarteto samo bylo založeno v roce 1971 na Pražské konzervatoři. Vzhledem k tomu, že na konzervatoři je výuka komorní hry jedním povinných předmětů, byl soubor sestaven původně pro studijní účely, avšak započal činnost Pražákova kvarteta. V tomto konzervatorním obsazení se sešel violoncellista Josef Pražák s bratry Janem (housle) a Pavlem (viola) Opšitošovými a Františkem Drsem (housle).

Ve stejném roce se ale v kvartetu již dějí personální změny. Jako violista přichází místo Pavla Opšitoše Josef Klusoň a v roce následujícím (1972) odchází Jan Opšitoš do Doležalova kvarteta a místo něj nastupuje na sekund Václav Remeš. Tyto změny jsou všeobecně považovány za oficiální začátek působení Pražákova kvarteta. Kvarteto tedy pokračuje ve studiu ve složení: František Drs, Václav Remeš - housle, Josef Klusoň - viola a Josef Pražák - violoncello, prozatím pod názvem Smyčcové kvarteto Konzervatoře v Praze. S tímto názvem kvarteto absolvovalo výměnné školní pobyty ve Finsku a také bývalé NDR⁴. Šťastnou shodou okolností byla v tomto roce na HAMU také otevřena třída komorní hudby se supervizí členů Smetanova kvarteta. Ve třídě profesora Antonína Kohouta⁵ se tedy soubor připravoval na nadcházející soutěž v Kroměříži.

Na podzim roku 1973 se členové kvarteta dohodli na novém pojmenování souboru, podle violoncellisty-zakladatele Josefa Pražáka - Pražákovo kvarteto. S tímto novým názvem se soubor nadále připravoval na soutěž. Kromě vedení Antonína Kohouta začalo kvarteto studovat i pod vedením profesora Viktora Moučky⁶.

Soutěž v Kroměříži se konala v roce 1974, Pražákovo kvarteto tehdy získalo čtvrtou cenu a porotou byla členům doporučena vzájemná výměna houslistů. Václav Remeš tedy přešel na prim a František Drs se chopil sekundu a takto se soubor dále připravoval na soutěž Pražského Jara, která se měla uskutečnit v roce 1975. Zde se

---

⁴ NDR - východní Německo, v roce 1990 bylo Německo spojeno ve Spolkovou republiku

⁵ Antonín Kohout (1919-2013) - violoncellista Smetanova kvarteta

⁶ Viktor Moučka (1926-) - violoncellista Vlachova kvarteta

kvarteto ještě neumístilo, ale díky přesvědčivému výkonu zaujalo zahraniční porotu, která jej označila za jedno z nejnadanějších mladých kvartet.

V tomto roce začalo také kvarteto studovat na pražské AMU. Zde si soubor začal vyjasňovat své interpretační a stylové cíle a tíhl k nim. Jediný sekundista František Drs měl na styl interpretační i životní jiný názor a tak se rozhodl z kvarteta odejít. Ve stejnou chvíli se také rozpadá Doležalovo kvarteto, jehož sekundista, Vlastimil Holek, očividně směřoval k podobnému stylovému pojetí, jako Pražákovci a tak se roku 1976 stává sekundistou Pražákova kvarteta. Tímto bylo obsazení kvarteta na delší dobu ustáleno a mohlo se tak plně věnovat přípravě na další soutěže.

První úspěchy přišly již v roce 1978, kdy kvarteto získalo cenu GRAND PRIX ve francouzském Evianu⁷ a tímto úspěchem se dostalo do povědomí mezinárodní hudební scény. Na této soutěži bylo kvarteto také oceněno “Zvláštní cenou francouzského rozhlasu”.

Hned na podzim roku 1978 vyhrálo kvarteto také první cenu na soutěži Ministerstva kultury v Kroměříži. Druhá cena zde ani v Evianu nebyla udělena. Kvarteto bylo také oceněno Českým hudebním fondem za provedení skladby Miniatury Jiřího Pauera⁸. Největším dosavadním úspěchem a důkazem vyspělosti interpretace však byla první cena získaná na soutěži Pražského jara v květnu 1979, ke které soubor vybojoval ještě cenu Rady hlavního města Prahy a Českého hudebního fondu pro nejlepšího soutěžícího. Po těchto úspěších, které značí velmi vysokou úroveň souboru, započalo kvarteto profesionální dráhu.

---

⁷ Této soutěže se shodou okolností účastnil i Michal Kaňka, budoucí violoncellista Pražákova kvarteta, tehdy ještě s Havlákovým kvartetem (dnes kvarteto Martinů) - viz kapitola číslo pět

⁸ Jiří Pauer (1919-2007) - skladatel, student Aloise Háby a Pavla Bořkovce,

3. Počátek profesionální kariéry

V tomto roce také členům kvarteta skončila studentská léta na pražské AMU. Následně v letech 1979 a 1980 společně absolvovali základní vojenskou službu jako smyčcové kvarteto a během této doby odehráli alespoň 120 koncertů. Tento rok byl pro kvarteto mimořádně přínosný, jelikož spolu mohli členové velmi intenzivně pracovat. Díky tomu soubor zásadně rozšířil svůj repertoár a také upevnil rozjetý nástup na hudební scénu. Po skončení vojenské služby kvarteto poprvé vystoupilo v rámci festivalu Pražské jaro. Pořadatelům byl úspěch koncertů kvarteta zaručen nedávnými úspěchy na světových soutěžích.

Finanční podporu pro další vývoj a studium obdrželo kvarteto ve formě stipendia od Hudebního studia a Ministerstva kultury. Postupem času kvarteto již získalo pravidelnou koncertní rutinu během roku, ovšem pouze krom července a srpna. V červenci kvarteto úplně relaxovalo a odpočívalo, v srpnu pak začalo s nácvikem nového repertoáru pro další sezonu.

V roce 1981 byly ve Freibergu pořádány kurzy Druhé vídeňské školy⁹ a Pražákovo kvarteto se jich zúčastnilo. Vedoucím souborem těchto kurzů bylo kvarteto LaSalle¹⁰, soubor, který v této době jako jediný soustavně prováděl díla skladatelů II.vídeňské školy. S tímto souborem se Pražákovo kvarteto setkalo i v následujícím roce v Basileji a v roce 1983 bylo Pražákovo kvarteto pozváno tímto souborem ke dvouměsíčnímu studijnímu pobytu v Cincinnati ve Spojených státech amerických. Je to první české smyčcové kvarteto, které se začalo systematicky věnovat hudbě skladatelů Druhé vídeňské školy.

V roce 1985 kvarteto dosáhlo další význačné mety, byla mu udělena cena Českého spolku pro komorní hudbu v rámci České filharmonie.

---

⁹ Arnold Schönberg (1874-1951), Alban Berg (1885-1935), Anton Webern (1883-1945)

¹⁰ Walter Levin (1924-2017) - prim, Henry Meyer (1923-2006) - sekund, Peter Kamnitzer (1923-2016) - viola, Lee Fiser (Je o generaci mladší, než jeho kolegové. Přesnější životopisná data se nepodařilo získat.) - violoncello

Již po takto krátké době působení se dá mluvit o charakteristickém zvuku a interpretaci vůbec. Stylové vyhranění kvarteto předvedlo již v počátcích své spolupráce. V dobových kritikách je oceňován vliv Antonína Kohouta ze Smetanova kvarteta zapříčiňující rychlý profesní růst souboru. Úspěch má ale i vliv Viktora Moučky, který kvartetu pomohl dosáhnout specifického zvuku.

Interpretace je v případě Pražákova kvarteta velmi důležitou složkou. Soubor se nepřiklání, ba nopak se vyhýbá, zažitým zvykům v klasických dílech a mnohdy tak šokuje posluchače, který očekává něco jiného. Nicméně veškerá odstínění a rozdíly v interpretaci jsou podepřeny předchozím detailním studiem materiálu a střízlivým zvážením. Největší změny je možné pocítit při provedení Beethovenových kvartetů, které Pražákovo kvarteto nastudovalo z urtextu a některá tempa mohla být tím pádem změněna oproti zvyklostem.

Pražákovo kvarteto se také vyhranilo v rámci repertoáru. Neprovovali pouze notoricky známé skladby, ale již od raných let svého profesního života se věnovali i méně známým dílům slavných skladatelů¹¹. Jako příklad můžeme uvést Schubertův kvartet č.10 Es-dur. U tohoto díla může vinou špatného číslování dojít ke zmatení posluchače, který by mohl očekávat vrcholný Schubertův kvartet, přestože je jedním z raných skladatelových děl. I v tomto případě věnovalo kvarteto skladbě dostatek času a dokázalo tak proměnit zdánlivě triviální dílo do precizního kusu klasické hudby. Podobně takto kvarteto zpracovalo i Dvořákovy "Cypřiše"¹², soubor dvanácti skladeb do této doby prakticky neprovoval. Tento cyklus však zřídka prováděli vcelku, některé vybrané části spíše soubor používal jako efektní přídivky po zdařilých koncertech.

---

¹¹ Dnes již tyto kvartety patří do repertoárů většiny smyčcových kvartetů.

¹² Původně písňový cyklus inspirovaný Dvořákovou nenaplněnou láskou k Josefíně Čermákové zkomponovaný v roce 1865. Dvořák v tomto díle zhudebnil část Cypřišů Gustava Pfliegera-Moravského nazvanou Písně. V roce 1887 zpracoval Dvořák dvanáct písní pro smyčcové kvarteto a tento cyklus byl někdy prováděn pod názvem "Večerní písně".

4. Pražákovo kvarteto bez Josefa Pražáka

V roce 1986 se musel svého postu a velmi nadějně, ale zároveň extrémně náročné kariéry vzdát Josef Pražák. Zakládající violoncellista, po kterém má soubor své jméno. Josef Klusoň v říjnu 1986 oslovil tehdy šestadvacetiletého Michala Kaňku, v té době čerstvého vítěze rozhlasové soutěže ARD v Mnichově (1986), aby s nimi pokračoval v započaté práci a zúčastnil se listopadového turné do Japonska, které bylo pro Pražákovce vůbec prvním zájezdem do Země vycházejícího slunce.

Na tomto turné kvarteto hrálo kromě kvartet několikrát také Mendelssohnův oktet¹³ spolu se Smetanovým kvartetem nebo Mozartův kvintet g-moll¹⁴ s violistou Milanem Škampou¹⁵.

Během tohoto podzimu stihlo Pražákovo kvarteto s novým violoncellistou ještě na jednadvacet koncertů mimo Japonsko, v Holandsku, Německu a Československu. V průběhu první sezóny pak soubor absolvoval celkem dvaosmdesát koncertů z toho devatenáct domácích a šedesát tři zahraničních. Po devadesáti zkouškách vyjelo kvarteto v této sezóně ještě do Švédska a na zájezdy do Austrálie a na Nový Zéland. Od této chvíle mělo kvarteto každoročně sedmdesát pět až osmdesát koncertů a natočilo na padesát CD. I přes tuto náročnou práci se violoncellista Michal Kaňka nevzdal své sólové kariéry a k těmto kvartetním koncertům hrál ještě zhruba pětadvacet sólových koncertů ročně a natočil přes třicet violoncellových kompaktních disků¹⁶.

Zlatý věk kvarteta pak můžeme pozorovat v devadesátých letech, kdy kvarteto hrálo na všech nejprestižnějších pódíích světa. Jeho nahrávka Schubertovy Smrti a dívky¹⁷

---

¹³ Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847) - Smyčcový oktet Es-dur op.20

¹⁴ Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) - Smyčcový kvintet č.4 g-moll KV 516

¹⁵ Milan Škampa (1928-2018) - violista Smetanova kvarteta

¹⁶ Vyplývá tak z e-mailové korespondence ze dne 22.4.2018

¹⁷ Franz Schubert (1797-1828) - Smyčcový kvartet č.14 d-moll "Smrt a dívka"

byla z obrovské konkurence¹⁸ vyhlášena po anonymních posleších jako nejlepší a získala tak nejprestižnější francouzské ocenění - Grand Prix du disque Charles Cros.

Na počátku devadesátých let¹⁹ hrálo kvarteto na Pražském hradě u příležitosti návštěvy britského prince Charlese a princezny Diany, kteří přijali pozvání tehdejšího prezidenta Václava Havla.

V březnu roku 2010 musel kvarteto ze zdravotních důvodů opustit i Václav Remeš. Na postu primária souboru ho nahradil Pavel Hůla, do té doby také primarius Kociánova kvarteta²⁰, a vzápětí s kvartetem odjel na turné po Spojených státech. Tento výjimečný houslista a pedagog do souboru přinesl své cenné zkušenosti a přispěl tak k dalšímu rozvoji kvarteta, obzvláště na poli hudby tzv. terezínských skladatelů.

V tomto složení mělo kvarteto příležitost zahrát si na čtyři Stradivariho nástroje, které jsou v královské sbírce v Madridu. Stalo se tak u příležitosti koncertu pro španělskou královnu Sofii v létě 2011²¹. Pavel Hůla s Pražákovci zahrál za pět let svého působení sto padesát pět skladeb. Kromě kvartetů, které prováděl s Kociánovým kvartetem nastudoval ještě sedmdesát čtyři nových skladeb, převážně z období dvacátého století²². S kvartetem také nahrál osmadvacet skladeb na CD pro firmu Praga Digitals a tři skladby pro Český rozhlas.²³

Na konci března 2015 musela Pavla Hůlu u pultu primária ze zdravotních důvodů vystřídat Jana Vonášková. Houslistka, která po devět let koncertovala se Smetanovým triem²⁴, přišla do kvarteta bez detailní znalosti kvartetního repertoáru, natož podrobné znalosti partů primária kvarteta světového formátu. I přes tento handicap byla schopná s Pražákovci za poslední tři roky nacvičit, provést a dokonce i

---

¹⁸ Výběr probíhal přibližně z devadesáti nahrávek mimo jiných také Amadeus Quartet, Guarnerri Quartet, Alban Berg Quartet, Tokyo Quartet a dalších.

¹⁹ 9.5.1991

²⁰ Pavel Hůla - prim, Miloš Černý - sekund, Zbyněk Paďourek - viola, Václav Bernášek - violoncello.

²¹ 16.6.2011

²² Kromě skladatelů druhé vídeňské školy také díla Zemlinského, Brittena, Szymanowského a také světovou premiéru skladby Kryštofa Mařatky "Kniha popela".

²³ e-mailová korespondence ze dne 27.4.2018

²⁴ Jana Vonášková - housle, Jiřka Čechová - klavír, Jan Páleníček - violoncello. Janu Vonáškovou na jejím místě v triu vystřídal Jiří Vodička, soubor nyní koncertuje s Radimem Krestou (housle).

nahrát na jednasedmdesát skladeb a odehrát přibližně sto padesát koncertů po celém světě.

Michal Kaňka mi ve svém e-mailu píše: *“Neznám přesnou statistiku koncertů před mým nástupem, ale od podzimu 1986 si vše zapisuji a do minulé sezóny²⁵ jsme společně s kolegou Klusoněm a Holkem zahráli dva tisíce dvě stě třicet jedna koncertů - dvě stě třicet pět doma, v zahraničí devatenáct set devadesát šest. Absolvovali jsme dva tisíce sedm set padesát sedm zkoušek a pět set šedesát jedna zájezdů.”*²⁶

---

²⁵ června 2017

²⁶ e-mailová korespondence ze dne 22.4.2018

5. Osobnosti v obsazení Pražákova kvarteta

Prvním z primáriů²⁷ Pražákova kvarteta a také zakládajícím členem byl František Drs, který vystudoval hru na housle na Pražské konzervatoři a poté pokračoval ve svých studiích na AMU. Soukromě se také věnoval studiu dirigování. V roce 1974 se stal koncertním mistrem orchestru opery divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Na této pozici zůstal až do roku 1997. Od roku 1980 se věnuje dirigování a nyní je dirigentem opery při Národním divadle.

Dalším primářiem po Františku Drsovi byl Václav Remeš²⁸, který k prvnímu pultu přisedl ze židle sekundisty. Studoval na Pražské konzervatoři v letech 1968 až 1974 ve třídě profesorky Voldánové, odkud pokračoval na AMU, kterou absolvoval ve třídě profesora Břetislava Novotného. Primářiem Pražákova kvarteta byl ze všech nejdéle a jeho role v něm je neopomenutelná.

Po Václavu Remešovi se primového partu zhostil Pavel Hůla²⁹. Vystudoval hru na housle na pražské AMU ve třídě Marie Hlouňové, komorní hře se věnoval ve svém postgraduálním studiu ve třídě profesora Antonína Kohouta tamtéž. Je dvojnásobným vítězem Kocianovy houslové soutěže v Ústí nad Orlicí³⁰ a nositelem druhé ceny Concertina Praga z roku 1969. V letech 1972-2000 byl členem souboru Pražští komorní sólisté a od roku 2001 je uměleckým vedoucím vlastního komorního orchestru Praga Camerata³¹. Především byl ale od roku 1975 do roku 2010 primářiem Kocianova kvarteta, se kterým odehrál přes tři tisíce dvě stě koncertů ve čtyřiceti zemích světa. V tomto případě můžeme hovořit o dvojnásobném obohacení: Pražákova kvarteta o hudbu “terezínských skladatelů” a Pavla Hůly o hudbu skladatelů druhé vídeňské školy.

---

²⁷ Primárius v letech 1971-1974

²⁸ Primárius v letech 1974-2010

²⁹ Primárius v letech 2010-2015

³⁰ Vítězství z let 1963 a 1964

³¹ Praga Camerata je smyčcový komorní soubor vycházející z tradice Pražských komorních sólistů. Své čtrnáctičlené obsazení pro některé koncerty rozšiřuje o vynikající hráče z řad dechačů a to ještě napomáhá rozšíření repertoáru tohoto souboru, který obsahuje díla od baroka až po současnost. Soubor pravidelně vyjíždí na zahraniční turné a koncerty do evropských zemí i zbylého světa.

I u sekundu se vystřídalo více jmen. I díky vzájemné výměně houslistů, která proběhla v roce 1974, po interpretační soutěži v Kroměříži.

Prvním a zakládajícím sekundistou byl, i když jen na rok³², Jan Opšitoš. Ostravský houslista, který vystudoval Pražskou konzervatoř a HAMU je držitelem několika významných cen, mezi něž patří dvě první ceny z Kocianovy soutěže³³, vítězství na soutěži Pražského Jara z roku 1975 a další. V letech 1970 až 1975 byl primářiím Doležalova kvarteta³⁴. Zaměstnán byl také jako první koncertní mist několika významných orchestrů jako například Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK³⁵, Regensburger Philharmoniker³⁶ nebo také Nederlands Ballet Orkest³⁷.

Po Janu Opšitošovi přišel na sekund a do celého Pražákova kvarteta Václav Remeš. Druhé housle však hrál pouze dva roky a po kroměřížské soutěži se stal primářiím souboru až do roku 2010. Vyměněným sekundistou se pak na dva roky stal František Drs³⁸ a v roce 1976 ho vystřídál Vlastimil Holek, který je sekundistou Pražákova kvarteta dodnes.

Violový post v tomto kvartetu zaznamenal pouze dvě změny a to v úplných počátcích svého působení. Než se partu ujal Josef Klusoň, hrál na violu bratr Jana Opšitoše, Pavel. Ten byl v kvartetu také pouze na jeden rok a v roce 1972 byl vystřídán Josefem Klusoněm, který se souboru věnuje až do současnosti.

Stejně jako viola, i violoncello bylo doposud v kvartetu zastoupeno jen dvěma cellisty. Prvním, zakládajícím členem a člověkem, který dal souboru název, byl Josef Pražák. Ten se narodil roku 1950 v Praze v hudební rodině a nejprve studoval SVVŠ³⁹. Od roku 1968 byl po šest let studentem ve třídě profesora Josefa Chuchra na Pražské konzervatoři a u téhož profesora strávil i další čtyři roky od roku 1976 na HAMU. Než

---

³² Sekundista v letech 1971-1972

³³ Vítězství z let 1966 a 1967

³⁴ Složení, ve kterém kvarteto začínalo bylo s Janem Opšitošem na primu, Vlastimilem Holkem na sekund, Karlem Doležalem, po kterém má kvarteto svůj název, u violy a Vladimírem Leixnerem u violoncella.

³⁵ V letech 1980-1988

³⁶ V letech 1988-1989

³⁷ V roce 2001 byl orchestr přejmenován na Holland Symfonia.

³⁸ Sekundista do roku 1976

³⁹ Střední všeobecně vzdělávací škola

v roce 1986 soubor opustil, plně se věnoval jeho provozu a koncertní činnosti s ním. V roce 1987 se stal členem SOČRu⁴⁰ na pozici zástupce koncertního mistra violoncell. V hudební dráze pokračují i synové Josefa Pražáka, Josef a Štěpán. Josef Pražák mladší se, stejně jako otec, věnuje violoncellu a v současné době je členem orchestru Národního divadla. Štěpán Pražák je laureátem mnoha mezinárodních houslových soutěží a členem klavírního kvarteta Antonína Dvořáka, se kterým v roce 2017 debutoval na Pražském jaru, nyní je také členem Filharmonického kvarteta.

Obsazení kvarteta prošlo během let jeho působení několika změnami. Nyní již hraje třetím rokem v sestavě, kdy na primu je Jana Vonášková, u sekundu Vlastimil Holek, violistou je již šestačtyřicátým rokem Josef Klusoň a o violoncellový part se stará Michal Kaňka.

Jana Vonášková⁴¹ je rodačkou z Plzně. Houslovou hru studovala v letech 1994-2000 ve třídě profesora Jindřicha Pazdery na Pražské konzervatoři. Díky vítězství v soutěži Talent roku v roce 2000 studovala rok v Londýně na Royal College of Music ve třídě profesora Felixe Andievskeho. Toto studium si ještě o čtyři roky prodloužila získáním Orpheus Scholarship a v roce 2005 získala M&D Whyte Memorial Fund Award jakožto mimořádně úspěšný bakalář. Magisterský titul již získala na Akademii múzických umění v Praze ve třídě profesora Václava Snítily. Během studií se stala laureátkou mnoha významných soutěží, například soutěž Henryka Wieniawského (2000). Získala také Evropskou cenu (2001) a byla jedním ze tří vítězů londýnské Young Concert Artists Trust (2002). S Janou Bouškovou⁴² je jedinou českou laureátkou francouzského festivalu Juventus (2003). S klavíristkou Jitkou Čechovou a violoncellistou Janem Páleníčkem hrála od roku 2003 devět let ve Smetanově triu. Členkou Pražákovy kvarteta je od roku 2015.

Vlastimil Holek studoval hru na housle na konzervatoři v Ostravě u profesora Václava Krůčka a v Praze u profesora Vítězslava Kuzníka od roku 1968 a v roce 1974 absolvoval u profesorky Nory Grumlíkové. V letech 1972-1976 byl členem Doležalova kvarteta a s tímto kvartetem také získal třetí cenu na soutěži Pražského jara v roce

---

⁴⁰ Symfonický orchestr Českého rozhlasu

⁴¹ rozená Nováková

⁴² Přední česká harfistka, sóloharfistka České filharmonie.

1975. Po rozpadu Doležalova kvarteta je od roku 1976 členem Pražákova kvarteta dodnes.

Josef Klusoň, rodák z Vysokého Mýta, studoval hru na violu na Pražské konzervatoři a později na HAMU ve třídě Josefa Kodouska, člena Vlachova kvarteta. Během studií získal řadu ocenění, jak sólových, tak s kvartetem. Kromě koncertování s kvartetem vyučuje pravidelně na kurzech v Bruselu, Francii, Rakousku, USA a dalších zemích. Vytvořil řadu nahrávek pro společnost Harmonia Mundi a pro Český rozhlas a to sice skladeb pro sólovou violu i violu s doprovodem klavíru od Regera, Brahmse nebo Martinů. Také byl pozván jako porotce na mnoho mezinárodních soutěží smyčcových kvartet. V Pražákově kvartetu působí již čtyřicet šest let.

Michal Kaňka studoval hru na violoncello u významných pedagogů, mezi které patří Viktor Moučka a Josef Chuchro⁴³, pod jehož vedením zdárně dokončil studium na pražské HAMU. Díky své účasti na Piatigorského semináři, konaném v letech 1982 a 1983 v Los Angeles, měl možnost se vzdělávat ještě u André Navarry, Mauricem Gendronem nebo Paulem Tortelierem. Za svých studií se zúčastnil neuvěřitelných dvaatřiceti mezinárodních soutěží, jak v oboru violoncello, tak i v oboru komorní hra. K největším profesním úspěchům patří titul laureáta z mezinárodní soutěže P.I.Čajkovského v Moskvě (1982), první cena z Pražského Jara (1983) nebo také první cena mnichovské rozhlasové soutěže ARD (1986). Za dosavadní kariéru nahrál Michal Kaňka na čtyři desítky sólových CD. Komorní hře se věnoval již od mládí a to také se svými bratry⁴⁴, se kterými založil klavírní trio. V roce 1976 také spoluzakládal kvarteto Martinů⁴⁵. Ve svém životě se venuje i pedagogické činnosti, v roce 2011 začal působit jako profesor na pražské AMU a v roce 2013 i na Pražské konzervatoři. Důležité místo má od roku 2014 také ve stálé komisi mezinárodní hudební soutěže Pražské Jaro, kam byl jmenován na post předsedy a v roce 2016 se stal členem

---

⁴³ Josef Chuchro (1931-2009) byl člen Sukova tria spolu s Josefem Sukem mladším a Janem Panenkou. Byl sólocellistou České filharmonie od roku 1961, od roku 1965 byl profesorem na Pražské konzervatoři a od roku 1973 na HAMU.

⁴⁴ Aleš Kaňka, nynější zástupce ředitele Pražské konzervatoře a také klavírista a houslista Libor Kaňka.

⁴⁵ Dříve Havlákovo kvarteto. Nyní hraje ve složení Lubomír Havlák - prim, Libor Kaňka - sekund, Zbyněk Paďourek - viola a Jitka Vlašánková - violoncello.

správní rady Nadace Bohuslava Martinů. V Pražákově kvartetu hraje od podzimu roku 1986.

6. Výběr z kritik

Vezmeme-li v potaz, že na každý odehraný koncert a nahrané CD byla napsána alespoň jedna kritika, dojdeme k poměrně vysokému číslu. V této práci měla autorka k dispozici kritiky z let 1996-2002. Pro svou práci vybrala pouze pár z kritik, vzhledem k podobně pochvalnému obsahu všech. V tomto výběru jsou zastoupeny dvě kritiky z amerických listů, jedna kritika z lokálních novin a jedna ze světového tisku, kritika z britského periodika *The Strad* a poslední vybranou je kritika nahrávky z časopisu *Gramophone*.

První vybranou kritikou je pondělní článek texaského deníku *San Antonio Express-News*, který zpracovává emoce a dojmy z nedělního koncertu Pražákova kvarteta pro *San Antonio Chamber Music Society*. Na programu zde byl Haydnův jezdecký kvartet, hlavním pilířem koncertu byl Zemlinského první kvartet a Schubertova *Rosamunde*⁴⁶.

“(...) The Prazak Quartet returned Sunday to the San Antonio Chamber Music Society series and repeated the triumph of its debut here two years ago. This was string-quartet playing of the highest order - intimate, fearless, intelligent and utterly convincing. (...)”

“(...)The concert centerpiece was a sweeping and passionate account of Alexander von Zemlinsky's String Quartet No.1 a late-Romantic work dating from 1898. The performance was as remarkable for the murmuring delicacy of the slow movement as for Kanka's jazzy, explosive sense of rhythm in the final vivace. (...)”⁴⁷

Druhá recenze z roku 2001 reaguje na koncert Pražákova kvarteta v New Yorku v komunitním a kulturním centru *The 92nd Street Y*⁴⁸:

---

⁴⁶ Joseph Haydn (1732-1809) - Smyčcový kvartet g-moll op.74 č.3 “Jezdecký”, Alexandr Zemlinsky (1871-1942) - Smyčcový kvartet č.1 A-dur op.4, Franz Schubert (1797-1828) - Smyčcový kvartet č.13 a-moll “Rosamunda”

⁴⁷ GREENBERG, Mike. Great quartets just need greatness. *San Antonio Express-News*. 1997, 1997.

⁴⁸ zkráceně 92Y

“The 92nd Street Y is devoting its four-concert International Quartets series this year to Czech ensembles. The Prazak String Quartet, which was founded 1972, has made a handful of appearances in New York in recent seasons and has left a strong impression. It is no wonder. In its performance on Saturday evening, the Prazak couched works by Beethoven, Zemlinsky and Janacek in a tone that was warm and shapely yet sufficiently crystalline to allow the textures and individual lines to be savored. It was a kind of virtuosity that does not call attention to itself, but leaves a listener feeling secure that the music is in capable hands. (...)

(...) The Prazak players gave the work a hotblooded, richly textured reading, within which Josef Kluson brought a particularly beautiful sound to the viola line, which at least some of the time was meant to represent Kamila. (...)⁴⁹

Na programu tehdy byl Janáčkův druhý smyčcový kvartet, inspirovaný jeho city ke Kamile Stösslové. Zemlinského první kvartet a Beethovenův kvartet B-dur⁵⁰.

Další použitou kritikou je výňatek textu z časopisu The Strad. Reaguje na festival Strings of the Future, který se konal v květnu v kanadském městě Ottawa. Zde se během šesti dnů představilo jedenáct kvartet, mezi nimi i Pražákovo kvarteto.

“Early in May the many splendours of the string quartet world were celebrated in Ottawa, where Strings of the Future, an international symposium on the ensemble and its music, turned the Canadian capitol into a string-quartet paradise. (...)

(...) Favourite of most present was the Prazak, a representative of the old school of Central European quartets. Its performance of Smetana, Janáček, Schulhoff and Dvořák had a warmth that recalled the proximity of coffee house and concert hall in the old Austro-Hungarian empire. (...)⁵¹

Poslední vybranou kritikou je kritika CD s nahrávkami smyčcových kvartetů Berga a Weberna z června roku 2001.

---

⁴⁹ KOZINN, Allan. December-May Romance. *The New York Times*. 2001, **2001**.

⁵⁰ Leoš Janáček (1854-1928) - Smyčcový kvartet č.2 “Listy důvěrné”, Alexandr Zemlinsky (1871-1942) - Smyčcový kvartet č.1 A-dur op.4, Ludwig van Beethoven (1770-1827) - Smyčcový kvartet op.18 č.6 B-dur

⁵¹ BLOMSTER, Wes. Six days of ecstasy. *The Strad*. 1999, **1999**.

“Couplings of the Berg are now numerous and though few ensembles succeed in both works, the Prazak Quartett get closer than most. Indeed, they quite eclipse the Leipzig Quartet's recent account of Op 3 (Dabringhaus und Grimm, 3/01), contolling the formal development that draws together the two movements with finely judged momentum. (...)”⁵²

Na tomto CD Pražákovci představují Bergův smyčcový kvartet op.3 a dvě jeho Lyrické suity. K tomu přidávají ještě Weberův smyčcový kvartet op.28⁵³. Na tomto CD kvarteto spolupracovalo s českou sopranistkou Vandou Tabery.

Kritikám prezentace Pražákova kvarteta bylo věnováno místo ve světových periodících. Z výše jmenovaných můžeme uvést list The New York Times, dále pak britský časopis The Strad, australské noviny Sydney Morning Herald nebo německý Darmstädter Echo a mnoho dalších.

---

⁵² WHITEHOUSE, Richard. *Gramophone*. 2001, **2001**.

⁵³ Alban Berg (1885-1935) - Smyčcový kvartet op.3, Lyrická suita pro smyčcový kvartet, Lyrická suita pro soprán a smyčcový kvartet, Anton Webern (1885-1945) - Smyčcový kvartet op.28

7. Kvarteta stejné generace

Jak již bylo řečeno v první kapitole, vypsání soutěže smyčcových kvartet v Kroměříži v roce 1974 mělo inspirovat mladé studenty hudebních škol k založení vlastních souborů a účasti na této události. Nejen tato skutečnost tak měla za následek vznik řady špičkových souborů, které našly uplatnění na světové koncertní scéně.

Prvním z kvartet, které můžeme pokládat za “staršího kolegu” Pražákova kvarteta, je Panochovo kvarteto. Tento soubor byl založen již roku 1968, částečně také jako tichý protest proti okupačním vojskům na území bývalé Československé republiky⁵⁴. Kvarteto začalo svá studia ve složení Jiří Panocha - prim, Pavel Zejfart - sekund, Jaroslav Hlůže - viola a Jaroslav Kulhan - violoncello na Pražské konzervatoři ve třídě profesora doktora Josefa Micky a svůj název si zvolilo podle příjmení svého primária. V roce 1971 z kvarteta odešel violista Jaroslav Hlůže a jeho partu se ujal Miroslav Sehnoutka a od tohoto roku až do současnosti hraje kvarteto v nezměněné sestavě. Po absolvování konzervatoře pokračovalo kvarteto ve studiu na pražské HAMU ve třídě profesora Antonína Kohouta ze Smetanova kvarteta. Panochovo kvarteto je také nositelem mnoha ocenění, mezi něž patří titul laureáta z mezinárodní soutěže Pražského jara (1974), zlatá medaile z Bordeaux (1976), zlatá deska společnosti Supraphon (1982) a další. Je to jediné české kvarteto, které hraje hraje bez změny obsazení přes pětadvacet let.

Dalším kvartetem, které můžeme prohlásit za “vrstevníka” Pražákova kvarteta je Doležalovo kvarteto. Dva členové z původního obsazení tohoto kvarteta jsou již v této práci představeni a totiž houslisté Jan Opištoš a Vlastimil Holec. Dalšími zakládajícími členy tohoto souboru byl violista Karel Doležal, který dal souboru jméno, a violoncellista Vladimír Leixner. Kvarteto je taktéž držitelem významných ocenění jako třeba titul laureáta Pražského jara z roku 1975 a stříbrná medaile z Bordeaux (1977), je také držitelem ceny Českého spolku pro komorní hudbu při České filharmonii z roku 1989. Kvarteto prošlo mnoha změnami složení a dnes

---

⁵⁴ Osobní konzultace s Jaroslavem Kulhanem.

působí ve složení Václav Dvořák - prim, Jan Zrostlík - sekund, Martin Adamovič - viola a Vojtěch Urban - violoncello.

Třetím kvartetem z této generace je Kocianovo kvarteto. To bylo založeno nejprve s názvem Nové smyčcové kvarteto členy Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK houslisty Pravoslavem Kohoutem a Janem Odstrčillem, violistou Jiřím Najnarem a violoncellistou Václavem Bernáškem. Toto kvarteto získalo již rok po svém založení, v roce 1973, čestné uznání na Mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v Budapešti. Roku 1975 vystřídal Pravoslava Kohouta na primu Pavel Hůla a kvarteto zároveň změnilo svůj název na Kocianovo. Svá studia kvarteto ukončilo roku 1982 na HAMU ve třídě Antonína Kohouta. Stalo se rezidenčním souborem Severočeské státní filharmonie v Teplicích⁵⁵ a také při České filharmonii⁵⁶ a za léta své činnosti nasbíralo velké množství významných ocenění, mezi něž patří i cena Českého spolku pro komorní hudbu z roku 1981. Velkým přínosem české hudební scéně je jejich souborná nahrávka kompozic skladatelů, kteří nepřežili koncentrační tábor⁵⁷. Kvarteto ukončilo svou činnost roku 2010.

---

⁵⁵ od sezóny 1979-1980

⁵⁶ v letech 1987-1991

⁵⁷ Viktor Ullmann (1898-1944), Hans Krása (1899-1944), Pavel Haas (1899-1944) a Erwin Schulhoff (1894-1942)

8. Hosté na nahrávkách

Z diskografie Pražákova kvarteta, dohledatelné na oficiálních webových stránkách, je patrné, že soubor s oblibou spolupracuje na tvorbě CD se sólisty, ale také s dalšími soubory. Mezi ty patří například Kocianovo kvarteto⁵⁸, o kterém jsem se již zmiňovala v kapitole číslo sedm, ale také kvarteto o téměř dvě desetiletí mladší, kterým je Zemlinského kvarteto.

Zemlinského kvarteto vzniklo v roce 1994 a velmi rychle se zařadilo mezi špičku české komorní hudby. Při studiu konzervatoře a následně také AMU byl soubor veden předními komorními hráči z řad členů Talichova, Kocianova a také Pražákova kvarteta. Další spojnicí Zemlinského a Pražákova kvarteta je studium kvartetní hry věhlasného Waltera Levina, primária LaSalle Quartet a také renomovaného pedagoga. Zemlinského kvarteto bylo jeho studentem mezi lety 2005 a 2008. Jako všechna kvarteta v této práci, i tento soubor je nositelem řady ocenění jako vítězství na mezinárodní soutěži ve francouzském Bordeaux nebo titul laureáta v soutěži Pražského jara (2005) a mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v kanadském Banfu (2007). V tomto souboru hrají František Souček a Petr Střížek na housle, Petr Holman, který je v současné době pedagogem na Pražské konzervatoři, na violu a Vladimír Fortin na violoncello. Spolupracovali na nahrávkách kvartetů Bohuslava Martinů a Felixe Mendelssohna-Batholdyho.

Dalším ze spolupracujících souborů je České noneto. Tento soubor je jedním z nejstarších komorních souborů, byl založen již v roce 1924 a velmi rychle se stal uznávaným souborem u nás i ve světě. Svým originálním nástrojovým obsazením⁵⁹ se stalo inspirací mnoha skladeb například Bohuslava Martinů⁶⁰, Sergeje Prokofjeva a dalších. S Pražákovým kvartetem spolupracovali členové českého noneta na nahrávkách děl Bohuslava Martinů nebo Franze Schuberta.

---

⁵⁸ Tyto nahrávky jsou ještě z dob působení Václava Remeše v Pražákově kvartetu a Pavla Hůly v Kocianově kvartetu.

⁵⁹ housle, viola, violoncello, kontrabas a dechové kvinteto

⁶⁰ Bohuslav Martinů (1890-1959) - Nonet č.2 H 374

S Kocianovým kvartetem Pražákovci nahráli kromě oktetu Felixe Mendelssohna-Bartholdyho⁶¹ i mnoho dalších děl.

Z řad sólistů, hostujících na hudebních nosičích Pražákova kvarteta, můžeme vybrat například Ivana Klánského, Jiřího Hudce nebo Vladimíra Bukače.

Profesor Ivan Klánský je v současné době děkanem pražské HAMU. Již od mládí oplýval velkým množstvím talentu a patří mezi přední světové interprety na poli klavírní hry. Stal se například do současnosti jediným Čechem, který se na varšavské soutěži Fryderyka Chopina dostal do finále. S Pražákovým kvartetem se podílel na nahrávání klavírních kvintetů Antonína Dvořáka⁶².

Jiří Hudec, kontrabasista České filharmonie a profesor na HAMU, vystudoval brněnskou konzervatoř a Janáčkovu akademii múzických umění. Na první světové soutěži na Isle of Man v roce 1987 získal první cenu a je také držitelem třetí ceny mnichovské rozhlasové soutěže ARD z roku 1979. Uskutečnil sólové recitály ve Wigmore Hall a Queen Elisabeth Hall. Pražákovu kvartetu hostuje na nahrávkách Schubertova Pstruha⁶³ a Mendelssohnova sextetu⁶⁴

Vladimír Bukač nejprve vystudoval hru na housle na pražské AMU a později se začal věnovat i hře na violu pod vedením profesora Ulricha Kocha v německém Freiburgu. Patří mezi nejžádanější české violisty přestože se nevzdal ani kariéry houslisty, kterou nastartoval v letech 1990 až 1993, kdy působil jako sólista i komorní hráč při japonském Orchestra Ensemble Kanazawa. S Pražákovci nahrál například Schönbergovu Zjasněnou noc⁶⁵.

---

⁶¹ Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847) - Smyčcový oktet Es-dur op.20

⁶² Antonín Dvořák (1841-1904) - Klavírní kvintet A-dur op.5 a Klavírní kvintet A-dur op.81

⁶³ Franz Schubert (1797-1828) - Klavírní kvintet A-dur D.667 "Pstruh"

⁶⁴ Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847) - Klavírní sextet D-dur op.110

⁶⁵ Arnold Schönberg (1874-1951) - Zjasněná noc pro šest nástrojů op.4

Závěr

V závěru práce je třeba říci, že přestože Pražákovo kvarteto bylo nuceno čas od času obměnit své obsazení, nikdy neztratilo vysokou kvalitu provádění děl a extrémně profesionální přístup k nastudovávání skladeb.

Práce seznámila čtenáře s českými kvartety vzniklými v přibližně stejné době, jako Pražákovo kvarteto. Zde se také naskýtá prostor pro další práci, kterou by se mohlo stát srovnání nahrávek těchto jednotlivých kvartet a popřípadě kvartet vzniklých v pozdějších nebo naopak dřívějších letech.

Dalším námětem pro zpracování by se mohly stát svazky kritik jak koncertů tak CD, které byly o Pražákově kvartetu napsány. Chronologicky seřazené přehledně mapují data turné, samostatných koncertů a nahrávání pro společnost Praga Digitals.

Představuje také řadu souborů a sólistů, kteří se podíleli na nahraných CD Pražákova kvarteta v průběhu jeho působení. Zajímavou prací by takto mohlo být i zpracování kritik nejen samotného Pražákova kvarteta, ale také CD s hostujícími kolegy.

Prameny a literatura

Prameny:

Osobní konzultace s Jaroslavem Kulhanem dne 20.4.2018

E-mailová korespondence s Michalem Kaňkou ze dne 22.4.2018

E-mailová korespondence s Janem Řezníčkem (Janáčkovo kvarteto) ze dne 24.4.2018

E-mailová korespondence s Vlastimilem Holkem ze dne 25.4.2018

Osobní konzultace s Pavlem Hůlou 26.4.2018

E-mailová korespondence s Pavlem Hůlou ze dne 27.4.2018

Osobní archiv Josefa Klusoňe

Literatura:

BLOMSTER, Wes. Six days of ecstasy. *The Strad*. 1999, **1999**.

DYKAST, Roman. *Pražákovo kvarteto*. Praha, 1985

GREENBERG, Mike. Great quartets just need greatness. *San Antonio Express-News*. 1997, **1997**.

KOZINN, Allan. December-May Romance. *The New York Times*. 2001, **2001**.

NAVRÁTIL, Miloš. *Dějiny hudby: Přehled evropských dějin hudby*. Praha, 2003. ISBN 80 - 7220 - 143 - 3.

Prazak Quartett - Reviews Saison 1996/97

Prazak Quartett - Kritiken Saison 1999/2000 Teil I

Prazak Quartett - Kritiken Saison 2000/2001 Teil I

Prazak Quartett - Kritiken Saison 2001/2002 Teil I

WHITEHOUSE, Richard. *Gramophone*. 2001, **2001**.

Internetové zdroje:

<https://www.theguardian.com/music/2013/feb/26/antonin-kohout> 20.4.2018

<http://www.ceskyhudebnislovník.cz> 20.-27.4.2018

<http://www.antonin-dvorak.cz/cyprise> 20.4.2018

<http://www.kankamichal.cz/cs/biography/> 21.4.2018

https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/do-ceska-prijizdi-princ-charles-setka-se-s-klausem_162767.html 21.4.2018

<http://www.smetanovokvarteto.cz/historie> 21.4.2018

<https://www.konzervatorbrno.eu/index.php?id=t-58> 21.4.2018

<http://opres.blog.cz/0804/hoffmann-karel> 22.4.2018

http://www.rozhlas.cz/klasika/skladatele/_zprava/josef-suk--1050157 22.4.2018

<https://operaplus.cz/pred-140-lety-se-narodil-oskar-nedbal/> 22.4.2018

<https://jan-k-celis.webnode.cz/news/ceske-kvarteto/> 22.4.2018

https://www.facebook.com/pg/Jana-Vonášková-Nováková-270385338398/about/?ref=page_internal 22.4.2018

<http://www.jana-bouskova.com/index.php/cz/> 24.4.2018

<http://www.classicpraha.cz/radio/porady/dobyli-svet/violoncellista-josef-chuchro/>
24.4.2018

<http://www.praha3.cz/radnicni-noviny/o-mc-praha-3/kniha-cti/medailony/josef-chuchro-violoncellista-n121866.htm> 24.4.2018

<http://www.prgcons.cz/viewContent.php?strAction=showPersonalPage&contactID=11>
24.4.2018

<http://www.martinquartet.eu/cs-cz/profil.aspx> 25.4.2018

<https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/frantisek-drs> 25.4.2018

<http://dolezalquartet.com> 25.4.2018

<http://www.koncertniagentura.cz/cz/umelci/12-panochovo-kvarteto> 26.4.2018

<http://www.zemlinskyquartet.cz/biographycz.html> 26.4.2018

<http://www.nonet.cz> 27.4.2018

<https://www.ceskafilharmonie.cz/koncert/2333-klansky-plays-chopin/> 27.4.2018

<http://www.hudec.org/zivotopis/> 27.4.2018

Přílohy

Pražákovo kvarteto v začátkách své kariéry

Mladé Pražákovo kvarteto po koncertě

Václav Remeš, Vlastimil Holek, Michal Kaňka a Josef Klusoň

Pražákovo kvarteto po koncertě pro španělskou královnu Sofii (16.6.2011)

Pražákovo kvarteto po koncertě v Musashino Civic Cultural Hall (14.6.2014)

Vlastimil Holek, Josef Klusoň, Jana Vonášková, Michal Kaňka